

STILLE ZATERDAG: PAASWAKE

De dienst vindt in een betrekkelijke duisternis plaats: de voorganger heeft een leeslampje op de kathedr; de gemeente heeft gedempt licht

Woord Vooraf

Voorg.: Deze nacht is een heel bijzondere nacht, vanwege het grote dat komt. We prijzen God om de Schepping van het Licht, omdat deze nacht ons herinnert aan de oernacht van ons bestaan, die opklaarde toen God Zijn werk begon en het Licht tot aanzijn riep. De kleuren in de kerk gaan van paars naar wit. Ook nu zal er vóór de dienst geen orgelspel zijn: we wachten en we waken in de nacht en zien uit naar het Licht dat komt. Pasen is het *dóórbreken* van het Licht van Christus over onze wereld. In de paaswake bereiden we ons daarop voor. We lezen en zingen van de grote daden van God, die volgens de Bijbel volgden op de Schepping.

In de stilte van deze avond, voor de morgen aanbreekt en het Licht is opgegaan, gedenken wij hoe Jezus, de Levende, onze dood is ingegaan en in het graf werd gelegd bij al onze doden. Wij gedenken allen die hun leven hebben gegeven voor vrede en gerechtigheid: grote namen en naamlozen die toch bij God bekend zijn. Wij gedenken alle slachtoffers van oorlog en vervolging, gebrek en honger. Wij gedenken allen die hardhandig werden weggerukt door de dood, de grote vijand, alle slachtoffers van ziekten, rampen en ongelukken, zinloos lijden waar geen woorden voor bestaan. Wij gedenken mensen met wie wij leefden en die ons door de dood zijn afgenomen. Wij gedenken hen die in hun zorgen en moeiten de dood verkozen boven het leven. Wij denken aan allen die op dit moment de dood onder ogen moeten zien, hun eigen sterven of dat van een mens die hun lief is. Wij gedenken allen die

moeten leven met verlies en verdriet, in wier leven diepe wonden zijn geslagen. En wij vragen God ons uit de macht van de dood te redden omdat wij onze enige hoop op Hem hebben gevestigd.

Laten we ons in een stil en persoonlijk gebed voorbereiden op deze dienst.

Stil Gebed

De gemeente gaat staan

Voorg.: Vanuit het donker roepen wij.

Gem.: Onze Hulp is van de HEER, die hemel en aarde gemaakt heeft.

Voorg.: Hij zal het voor ons doen lichten.

Gem.: Ja, Hij voert ons vanuit de duisternis naar het Licht.

Voorg.: Genade zij ons en vrede van God, onze Vader en van Jezus Christus in de gemeenschap van de Heilige Geest.

Gem.: Amen.

Zingen: Gez. 451 (LvdK)

De gemeente gaat zitten

Gemeente zingt gebed: Gez. 16 (Tussentijds)

Voorg.: Dit is de nacht waarin wij gedenken hoe God hemel en aarde heeft geschapen en het Licht deed opgaan, zodat de duisternis vluchtte. Wij lezen uit Genesis 1 de verzen 1 t/m 4: “In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was nog woest en doods en duisternis lag over de oervloed, maar Gods Geest zweefde over het water.

God zei: “Er moet licht komen en er was licht. God zag dat het licht goed was en Hij scheidde het licht van de duisternis; het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij nacht. Het werd avond en het werd morgen.”

En uit Genesis 2 ook de verzen 1 t/m 4:

“Zo werden de hemel en de aarde in al hun rijkdom voltooid. Op de zevende dag had God Zijn werk voltooid; op die dag rustte Hij van het werk dat Hij had gedaan. God zegende de zevende dag en verklaarde die heilig. Want op die dag rustte Hij van heel Zijn scheppingswerk.

Dit is de geschiedenis van de hemel en de aarde. Zo ontstonden ze, zo werden ze geschapen.”

Zingen: Gez. 40 : 1 en 6 (ELB)

Voorg.: Dit is de nacht waarin wij gedenken hoe God Israël bevrijdde uit zijn slavenbestaan in Egypte. Wij lezen uit Exodus 14 een aantal verzen:

“Toen aan de farao, de koning van Egypte, bericht werd dat het volk Israël was gevlucht, kregen hij en zijn hovelingen spijt. ‘Hoe konden we Israël zomaar laten vertrekken!’ zeiden ze. ‘Nu zijn we onze slaven kwijt.’ De farao liet zijn strijdwagens inspannen en verzamelde zijn krijgsvolk.

De Egyptenaren achtervolgden de Israëlieten en haalden hen in. Toen de Israëlieten de farao zagen naderen, met al zijn paarden, wagens en ruiters en al zijn voetvolk, werden ze doodsbang en riepen ze de HEER luidkeels om hulp. Ze zeiden tegen Mozes: ‘Waren er soms in Egypte geen graven, dat u ons hebt meegenomen om in de woestijn te sterven? Hoe kon u ons dit aandoen! Waarom hebt u ons uit Egypte weggehaald?’

De HEER zei tegen Mozes: ”Zeg tegen de Israëlieten dat ze verder trekken. Jij moet je staf geheven houden boven de zee

en zo het water splijten, zodat de Israëlieten dwars door de zee kunnen gaan, over droog land.

Toen hield Mozes zijn arm boven de zee en de HEER liet de zee terugwijken en zo konden de Israëlieten dwars door de zee gaan, over droog land.

De Egyptenaren achtervolgden hen de zee in met alle wagens paarden en ruiters.

Maar de HEER zaaide paniek onder hen en liet de wielen van de wagens vastlopen, zodat de Egyptenaren de grootste moeite hadden om vooruit te komen. ‘Laten we vluchten!’ riepen ze. De HEER steunt de Israëlieten!”

Zingen: 136 : 1, 2, 5, 6, 7 en 8 (Liedboek z. en b. in h. en k.)

Voorg.: Dit is de nacht waarin wij gedenken hoe Christus in het graf werd gelegd. We lezen Matteüs 27 : 57 t/m 61.

Zingen: 590 : 1, 2 en 4 (Liedboek z. en b. in h. en k.)

Voorg.: Dit is de nacht waarin we gedenken, door een visioen van de profeet Ezechiël over doodsbeenderen die tot leven worden gewekt, hoe de dood het laatste woord niet heeft in de levens van mensen. Wij lezen Ezechiël 37 : 1 – 14.

Zingen: 610 (Liedboek z. en b. in h. en k.)

Dit is de nacht waarin we gedenken dat in Christus Jezus de macht van de dood voorgoed is gebroken. We lezen enkele verzen uit Romeinen 6:

“Wij, die gedoopt zijn in Christus Jezus, zijn gedoopt in Zijn dood. We zijn door de doop in Zijn dood met Hem begraven om, zoals Christus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt, een nieuw leven te leiden. Als wij delen in Zijn

dood, zullen wij ook delen in Zijn opstanding. Immers, we weten dat ons oude bestaan met Hem gekruisigd is, want we mochten niet langer slaven van de zonde zijn. Wanneer wij met Christus zijn gestorven, geloven we dat we ook met Hem zullen leven, omdat we weten dat Hij, die uit de dood is opgewekt, niet meer sterft. De dood heeft geen macht meer over Hem. Hij is gestorven om een einde te maken aan de zonde, voor eens en altijd; en nu Hij leeft, leeft Hij voor God. Zo moet u ook uzelf zien: dood voor de zonde maar in Christus Jezus levend voor God.”

Zingen: Gez. 157 (Tussentijds)

Verkondiging

Zingen: 632 : 1 en 2 (Liedboek z. en b. in h. en k.)

De gemeente gaat staan

De brandende paaskaars wordt binnengedragen

Voorg.: Eeuwige God, Schepper van hemel en aarde, U hebt het Licht dat door U is geschapen, bestemd om vooruit te wijzen naar U, naar Uw lichtende waarheid, naar Uw liefde en Uw goedheid. U hebt tot de duisternis gesproken en er was Licht. In de vuurzuil bent U Uw volk voorgegaan door duisternis en woestijn. Wij loven U om het vuur van Uw nabijheid!

Gem.: Amen.

De gemeente gaat zitten

Zingen: 801 (Liedboek z. en b. in h. en k.)

Voorg.: Dit is de grote nacht waarin wij gedenken hoe Gods Zoon de banden van de dood verbrak en opstond uit het graf als Eerste van alle mensen.
We lezen het Paasevangelie uit Matteüs 28 : 1 t/m 6.

Zingen: 617 : 1 (Liedboek z. en b. in h. en k.)

Voorg.: Het Licht van Christus die in heerlijkheid is verrezen moge de duisternis uit ons leven verdrijven. De nacht is voorbijgegaan, de dag is aangebroken: de zon der gerechtigheid gaat over ons op.

Gem.: Amen.

Gemeente gaat staan

De lichten worden gedoofd. De voorganger ontsteekt een kaars aan de Paaskaars en roept:
De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt!

Gemeente: De Heer is werkelijk opgewekt!

Met de kaars ontsteekt de voorganger de kaarsen van de kerkenraadsleden die hiermee de kaarsen van de gemeenteleden aansteken; daarna zingt de gemeente
767 : 1, 2, 3, (Liedboek z. en b. in h. en k.)

Wisseling van de antependia

Dankgebed

Gezongen geloofsbelijdenis als slotlied:
344 (Liedboek z. en b. in h. en k.)

Zegen

Orgelspel